

Wspomnienie o prof. Andrzeju Kurnatowskim

Prof. Andrzej Kurnatowski urodził się 23 VII 1927 r. w Warszawie. Szkołę powszechną ukończył w Poznaniu w 1939 r. Maturę uzyskał w 1946 r. w Łodzi. Po odbyciu studiów na Wydziale Lekarskim UŁ i AMŁ w 1952 r. uzyskał dyplom lekarza. Już w 1948 roku, będąc studentem III roku, jako hospitant rozpoczął pracę w Katedrze Anatomii Patologicznej, kierowanej przez profesora Aleksandra Pruszczyńskiego. W 1950 r. został młodszym asystentem. Doktoryzował się w 1959 r., a habilitował – w 1963 r. Tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1972 r., a zwyczajnego – w 1983 r.

W latach 1973 -1997 kierował Zakładem Anatomii Patologicznej Instytutu Patologii, przekształconym w 1992 r. w Katedrę i Zakład Patomorfologii. Był inicjatorem napisania i współautorem pierwszego polskiego „Atlasu histopatologii ogólnej”.

Przedmiot zainteresowań naukowych prof. Kurnatowskiego stanowiły: onkologia doświadczalna i diagnostyka morfologiczna nowotworów, patomorfologia jamy ustnej, zatruc i patomorfologia chirurgiczna. Pionierskie prace dotyczące chłoniaka NK/Ly zostały opublikowane w *Nature* i w *Zeitschrift f. Krebsforschung*. Był opiekunem 5. habilitacji i promotorem 7. rozpraw doktorskich oraz kierownikiem specjalizacji wielu patomorfologów.

Przez 5 miesięcy pracował w Państwowym Uniwersytecie w Leiden. Przebywał w Wielkiej Brytanii, gdzie wizytował kilkanaście placówek patomorfologicznych w różnych miastach, w Szwecji zapoznawał się ze szkoleniem studentów, a w Norwegii interesował się wyposażeniem i organizacją pracy zakładów patomorfologu. Odwiedził także placówki patomorfologiczne w Paryżu, Budapeszcie, Bratysławie i Belgradzie.

Prawie przez 40 lat działał w Radzie Wydziału Lekarskiego i przez 25 lat był członkiem Senatu AM. Pod jego kierunkiem opracowano pierwszy Statut AM.

Pełnił ważne funkcje w Akademii Medycznej w Łodzi. Był kierownikiem Oddziału Stomatologicznego (1969-1972), przez trzy kadencje dziekanem Wydziału Lekarskiego (1972-1981) i prorektorem ds. nauczania oraz pierwszym zastępcą rektora (1985-1987). Przez 3 kadencje był członkiem Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz członkiem Rady Wyższego Szkolnictwa Medycznego. Przez 17 lat był krajowym specjalistą ds. patologii.

Pracę społeczną rozpoczynał w 1946 r. jako członek ZHP szkolił sanitariuszy, zaopatrywał obozy harcerskie w leki i uczestniczył w obozach jako p.o. lekarz. Przez 17 lat społecznie sprawował funkcję przewodniczącego Łódzkiego Komitetu Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia. Pieniądze zebrane przez ten Komitet przyczyniły się między innym

do zwiększenia o ponad 750 liczby łóżek w szpitalach i domach pomocy społecznej w Łodzi i w województwie. W Łódzkim Oddziale Polskiego Towarzystwa Anatomopatologów przez kilka kadencji sprawował funkcję przewodniczącego. Był także członkiem Zarządu Głównego. Za zasługi dla Polskiego Towarzystwa Patologów otrzymał tytuł honorowego członka.

Otrzymał 13 nagród Ministra Zdrowia, 10 nagród Rektora i 2 nagrody towarzystw naukowych. Za swoją zawodową i społeczną działalność został odznaczony między innymi: Krzyżem Oficerskim OOP, Krzyżem Kawalerskim OOP i wyróżniony tytułami honorowymi i medalami: Zasłużony Lekarz PRL i Zasłużony Nauczyciel PRL.

Był również laureatem Nagrody m. Łodzi, którą otrzymał w 1986 r.